

Korpschef uit

eigen nest

Eddy Dupuis noemt zichzelf een doodgeverfde Oostendenaar, die niet veel op reis gaat... en als hij het dan toch eens doet al heel gauw pier, kaai en Kapellestraatdrukte mist. Wil je zijn vriend blijven, stel hem dan asjeblief geen directieve politiefunctie voor in de hoofdstad, Antwerpen of Gent... Eddy Dupuis kreeg trouwens al eens de gelegenheid om Oostende te verlaten, waarvoor hij van harte bedankte. De nieuwe korpschef is een gelukkige familievader die op 28 april 1973 met Nancy Bulteel trouwde en vandaag trots is op dochter Valerie (21) en zoon Nicolaas (18) die het allebei tot keurturner brachten. Wat de goeie 68.000 inwoners betreft voor wier veiligheid Eddy zich vanaf vandaag verantwoordelijk acht, hoopt hij dat het politiekorps vooral inzake diepmenselijke problematieken als pedofilie, schizofrenie, mishandelde vrouwen en andere kritieke situaties op de meest humane wijze de slachtoffers zullen ontvangen en bijstaan...

Hendrik Boddaert moest het nog beleefd hebben dat uit het gezin van 'zijn' keurturner Frans Dupuis en gymnastiekgetrouwe Emma Vergracht een hoofdpoliticommissaris van Oostende zou groeien! Zoon Eddy trok op zijn 15de de turnzaal binnen maar werd in de kortste keren verslingerd op het smashdolle volleyball. Hoe blue eyes met zijn 1m76 en gewis iets smallere 84 kilo's uiteindelijk in 1970 de pakkemannen vervoegde van toenmalig hoofdcommissaris Roger Van Walleghem, is ook vandaag nog een raadsel. Eerlijk toegegeven, Eddy heeft zich nooit een *échte pakkeman* gevoeld... alleen maar door het feit dat hij verrekt niet graag iemand op de boek zette. Gedurende de korte periode dat de landloperij afgeschafte werd, kreeg Eddy een dompelaar binnen die geen dak boven het hoofd had, inkomsten derfde en een korst brood mankeerde om er de tanden in te zetten. Toen hij opdracht kreeg de sjofelaar vrij te laten, stopte Eddy hem 1000 frank in de handen. Het loste het probleem niet op, maar bracht voor een korte wjl een vleug zonnearmte in het hart van een stakker...

Op 7 september 1949, als enige zoon geboren, gedenkt Eddy Dupuis vader Frans niet alleen als keurturner (later voorzitter) van OTV Noordzee die ooit deel uitmaakte van de Olympische ploeg maar als ouder die volgende waarheden meegaf: „zorg ervoor dat je in het leven dat doet wat je zelf graag wilt en probeer vooral aan een *vast werk* te geraken.”

Ergens kreeg Eddy het zacht karakter van moeder mee en waren belletjetrok en andere kwajongensstreken niet echt aan hem besteed. Hij deed zijn plechtige communicatie en blonk als middelmaatstudent in het atheneum niet echt uit.

— Eddy: „Ik zou studentenmiddelmoters willen meegeven dat je je overheen eventuele mindere intellectuele capaciteiten kunt zetten, als je op latere leeftijd maar van toomloze inzet getuigt. Als je werkelijk iets wil bereiken en je zet je er totaal voor in, dan gaat er voor jullie eveneens een voorheen niet mogelijke geachte wereld open.”

Ook rijpere middenmoter kan weg universiteit nog inslaan...

— Hoe lonkte de toekomst je aanvankelijk toe?

— Eddy: „Licentiaat lichamelijke opvoeding stond me vooreerst wel aan. Maar toen die universitaire droom me — middelmatig student geweest zijnde — faalangst bezorgde, heb ik maar meegedaan aan een ingangsexamen bij het Oostendse politiekorps.”

— Je kreeg de tijd je faalangst te verdrijven?

— Eddy: „Vast en zeker. Ik kreeg van hoofdcommissaris Roger Van Walleghem de toelating om tijdens mijn dienst criminologie te studeren aan de universiteit. Dat vergde enorme inspanningen van mijzelf. Ik stak er over drie jaar al mijn vrije tijd in. De positieve ervaring naderhand zet aan mij tot de middelmaatstudenten in het algemeen te richten: 'waar je met de jaren rijper en verstandiger wordt, zou de universiteit je wel eens in de meest gunstigste zin kunnen verrassen!'”

— Jou taak als debuterende agent?

— Eddy: „Dat was de straat op en meelopen met oudere collega Robert Vanthuyne, een *harden* al je het mij vraagt. Voor mij kon het niet beter, want ik moest dringend ontgroend worden.”

— Je eerste verbaal dat je uitschreef?

— Eddy: „Dat was een foutparkeerder op de boek zetten. Zei die mens: 'maar agent, ik sta hier toch juist...' Ik was verkocht, want uit pure compassie trok ik een schreef door

het verbaal. Onwennigheid? Ik weet het niet, maar als je verbaliseert zit je toch ergens in de zakken van je evenmens. Of niet soms...”

— Je had een mentaliteitsverandering vandoen?

— Eddy: „Sentimenten die mij niet vreemd zijn, moest ik door de aard van mijn beroep afremmen. Ik geef toe dat dit een serieuze aanpassing vergde. De eerste keer dat je met een lijk wordt geconfronteerd is allermist een happy moment. Als buitenstanders zeggen dat de politiewereld een hard milieu is, hebben ze geen ongelijk. Het zijn evenwel de harde zaken die de gerechtsdienaars kordaatheid aankweken.”

Na euforie benoeming korpschef wacht het zware werk...

Beoordeeld op jaren van onverdrotten inzet zagen 33 raadsleden in Eddy Dupuis de waardige opvolger van Willy Denys. Er was slechts één tegenstem. Op donderdag 5 november 1998, om 16 u.45 precies, nam burgemeester Jean Vandecasteele dan ook de eed af van Eddy Dupuis, die daarvoor in functie trad als nieuwe hoofdpolitiecommissaris van Oostende.

— **Wat zeiden vrouwtje en collega's ?**

— **Eddy :** „Ik heb het gevoel door het merendeel van de collega's in mijn nieuwe functie aanvaard te worden. Zij, in de allereerste plaats, weten wat voor vlees ze in de kuip hebben. Mijn vrouwtje Nancy zei : 'het is er toch van gekomen...' en trakteerde me direct op een Tenerife-snoepreisje. Ik waarschuwde haar dat na de euforie van de aanstelling, een leven van hard werken zal aanbreken waarbij laat thuiskomen en veel opofferingen voor het gezin te wachten staan...”

— **Alover 3.722 ha hangt de veiligheid van 68.053 inwoners van 'jou' korps af met zijn 17 officieren, 32 van het middenkader, 148 politieagenten, 24 hulpagenten en 25 burgerlijke personeelsleden... Drukt Dupuis zijn stempel op het nieuwe beleid ?**

— **Eddy :** „Mijn stempel zal er in bestaan een nieuwe manier van leiding te geven. Ik zal dus niet de hoofdcommissaris zijn die alles het beste weet. Ik schik de mensen onder mij nóg meer in het politionele gebeuren te betrekken. Een sfeer scheppen waarbij eveneens ondergeschikten ideeën kunnen aanbrengen. Het zal dus niet zo zijn, dat ik het allemaal zal zeggen en de anderen maar te knikken hebben...”

— **Kan of moet het Oostendse politieapparaat dringend veranderen en is er voldoende budget voor stoute dromen ?**

— **Eddy :** „De tijd is gekomen om ons eens te herbezinnen, want de verschillende diensten zijn een beetje uit mekaar gegroeid. Wat de budgettering betreft, heeft het stadsbestuur zich verbonden om de politiediensten in een nieuw kleedje te steken. Vorige jaar in september werd er, onder burgemeester Vandecasteele, inderdaad al een intentieverklaring afgelegd. Dusdanig onderschreef de gemeenteraad toen de hervorming van de Oostendse Politie.”

De mensen kunnen niet voorzichtig genoeg zijn

Ooit plakte ex-hoofdcommissaris Willy Denys Oostende het etiket op van *onveiligste Belgische middenstad* met welbekende tere plekken als overdreven snelheid ; parkeermogelijkheden ; toestand rijbanen ; lawaaioverlast ; hondenpoep ; criminaliteit die de

Koningin der Badsteden blaamt als onveiliger dan Antwerpen en Gent...

— **Eddy :** „Je moet alles relativeren hé. Zeggen dat Oostende de onveiligste stad is, klopt niet volgens mij. Trouwens werd vorig jaar een serieuze daling van de criminaliteit vastgesteld. Akkoord dat zo iets afhankelijk is van bepaalde toestanden, geef evenwel toe dat je in onze stad niet benauwd moet zijn om 's avonds op straat te komen.”

— **Jonge bandieten uit het binnenland zakken af ?**

— **Eddy :** „Toegegeven dat gasten die inbreken in auto's nogal dikwijls uit het binnenland afzakten. Om dit tegen te gaan is er medewerking van de mensen noodzakelijk. Als je de deur van je auto laat openstaan, moet je niet verwonderd zijn dat er iets uit je wagen ontvreemd wordt. De mensen die al te veel negeren, moeten maar eens begrijpen dat zijzelf veiligheidsmaatregelen moeten treffen.”

— **Verstandshuwelijk Politie en Jan Modaal benadrukt dat politieagent dichtste schakel is naar het gerecht-apparaat ; dat burger nóg meer zijn drempelvrees naar het politiebureau moet overwinnen ; dat iedere verdachte handeling op straat aan de wijkagent dient vermeld...**

— **Eddy :** „Het politiekorps is een instelling die gefundeerd

is op orde en veiligheid. Hierbij moet de politie correct, maar tegelijkertijd kordaat zijn. Vastberadenheid die nooit beleefdheid mag in de weg staan. Een agent kan éénmaal, tweemaal vragen om je auto te verplaatsen. Maar als je blijft van kromme haas gebaren, dan moet je niet verwonderd zijn dat er almeteens een drastische deksel op je kop valt...”

— **De vrouw in het politie-apparaat ?**

— **Eddy :** „Ik denk dat we geen grotere eer aan de vrouw kunnen betuigen dan haar als volwaardige partner in het politiekader te laten functioneren. Tijd dat de burger diezelfde eer betuigt. Hoeveel mannen en madammen geven zich niet af met onbeschofte uitlatingen als 'vuile trut, ga naar je keuken je werk doen ; wat sta jij hier rond te lopen...' Laten we met zijn allen hulpagenten aanvaarden als evenwaardige politiemensen die de controle op verkeersveiligheid naar best vermogen vervullen...”

— **Doen politiemensen geen administratief werk dat best door gewone bedienden zou kunnen verricht worden, zodat er meer agenten vrijkomen om straatwerk te doen ?**

— **Eddy :** „Er zitten vandaag niet zo heel veel politieagenten meer achter een bureau. We zouden dit aantal nog kunnen

vermindern en een twaalfstal mensen vrijmaken voor straatfuncties.”

— **Vandaag mogen 'billekarren' en fietsers terug de benen van onder het gat van oudere mensen rijden... Oostkant Wapenplein rijden fietsers én auto's bezijden de eethuizen... Kan dit zomaar. Hoever reikt de macht van een hoofdcommissaris bij dergelijke situaties ?**

— **Eddy :** „Normaal zijn er altijd mensen aangeduid om de zeedijk te doen en de hulpagenten staan er bijna altijd... Men mag dit niet overroepen, want zoveel ongelukken gebeuren er nog niet op de zeedijk... (Ja, maar één heup- of beenbreuk is er toch nog altijd één te veel ! - nvdr). Wij hebben aan die toestanden natuurlijk iets te zeggen, een reden te meer om de verdeling van de taken nog eens te herbekijken...”

— **Ben je een gelukkig mens ?**

— **Eddy :** „Ik kom iedere dag met volle vreugde naar mijn werk. Van natuur optimist ben ik om een kwinkslag niet verlegen. Ik zal pas héél gelukkig zijn, wanneer ik aanvoel dat de hervorming die in de loop van volgend jaar op til staat wind in de zeilen krijgt... en we ook de achterban bij deze nieuwe stand van zaken kunnen betrekken.”